rd. og upphæðina á útgjaldagreininni, 7. gr. D. 6. til 300 rd., og þannig að kostnaðurinn til verðlaunabóka handa skólasveinum (40 rd. á ári) einnig verði eptirleiðis greiddur af þessari upphæð, í stað þess að hann áður hefir verið goldinn af því fé, sem tiltekið er i 7. gr. D. 15, en jafnan hefir verið farið fram yfir þá fjárveiting; að öðru leyti verður kirkju- og kennslustjórnin að álíta, samkvæmt því sem skýrt er frá í álitsskjali stiptsyfirvaldanna, að nú sem stendur verði eigi færðar niður aðrar upphæðir, sem veittar eru í þarfir hins lærða skóla og prestaskólans. 1872. 30. oktbr.

---

99. Leiðarvísir fyrir brèfhirðingarmenn. 31. oktbr.

(á Íslenzku eingöngu).

1. grein.

Brèfhirðingarstaðurinn á — — liggur undir póstafgreiðsluna á — — sem hefir eptirlit með, að brèfhirðingarmaður haldi samning sinn, lætur hann vita af öllum þeim breytingum, sem verða kunna á póstgjaldaskránum, póstgöngunum o. s. frv., og gefur honum allar aðrar nauðsynlegar upplýsingar og vegleiðslu.

Brèf brèfhirðingarmanns til póstskrifstofunnar í Reykjavík ganga í gegnum hina yfirboðnu póstafgreiðslu, er sendir þau póstmeistaranum með skýringum sínum.

Verði brèfhirðingarmanni eitthvað á í póstafgreiðslunni til annara póstafgreiðslustaða, skulu þeir láta brèfhirðingarmann vita af því beinlínis.

Ferðaleyfis um stuttan tíma, í mesta lagi 14 daga, leitar brèfhirðingarmaður hjá hlutaðeiganda póstafgreiðslumanni, en ferðaleyfis um lengri tíma hjá póstmeistaranum í Reykjavík; þó getur hann, ef mikið liggur á, farið strax á stað, en þá skal hann skýra póstafgreiðslumanni frá því, og verður hann sjálfsagt að annast um, að áreiðanlegur maður í fjarvist hans gegni þeim póststörfum, er fyrir kunna að falla, upp á ábyrgð hans.

1872.
31. oktbr.

2. grein.

Brèfhirðingarstaðurinn skiptist brèfum, blöðum, peningum og bögglum á við póstafgreiðslumanninn á — — og — —

Til þess að eptirlit verði haft með þessum póstsendingum og burðareyri þeim, er fyrir þær verður krafinn, skal færa póstlista milli brèfhirðingarstaðarins og ofan nefndra póstafgreiðslustaða.

3. grein.

Til flutnings með pósti skal brèfhirðingarmaður taka á móti þessum sendingum:

a. lausum brèfum til Íslands og Danmerkur;
b. peninga upphæðum allt að 150 rd. og þeirri vikt, sem nemi allt að 5 pd., til Íslands og Danmerkur;
c. bögglum allt að 2 pd. til Íslands og Danmerkur;
d. sendingum til útlanda, þegar þær skal senda óborgaðar.

Þó má brèfhirðingarmaður senda þær sendingar borgaðar, sem nefndar eru undir d., þegar hann getur sjálfur metið burðargjaldið fyrir þær, eða hann vill innistanda fyrir borgun þess burðargjalds, sem póstskrifstofan í Reykjavík heimtar með næsta pósti.

Þá hluti, sem bannað er að flytja með pósti (tilsk. um póstmál 4. grein og auglýs. 12. grein), má brèfhirðingarmaður ekki taka til flutnings. Hafi hann samt gjört það, fer eptir auglýs. 12. grein.

Böggla- og peningasendingar geta að eins orðið teknar til flutnings með fyrsta pósti eptir að þær eru afhentar til póstflutnings, að því leyti þeim þá verður komið fyrir (sbr. auglýs. 13. gr., nr. 3). Þegar póstrúm leyfir, má brèfhirðingarmaður taka meiri peninga upphæðir, en um er getið undir b., til flutnings, ef að sá, er sendir, beiðist skriflega, að þær verði sendar frá brèfhirðingarstaðnum, og sjálfur ábyrgist þær á leiðinni þaðan til póstafgreiðslustaðarins.

Brèfhirðingarstaðurinn skal vera opinn til brèfa meðtöku,

þegar brèfhirðingarmaður er heima, frá dagmálum til náttmála, og einkum nokkra stund áður póst skal afgreiða (7. gr.).

4. grein.

Þegar burðareyri skal að fullu borga undir sendingarnar 3. gr. a., b. og c., skal á sendingarnar (hvað böggla snertir, á tilvísunarbrèfið), líma frímerki fyrir þetta verð.

1. á brèf:

a. til annara póststöðva í landinu, þegar þau vega allt að
3 kv. . . . . 4 sk.
yfir 3 allt að 25 kv. . . . . 8 —
— 25 allt að 50 kv. . . . . 12 —

b. til umdæmis brèfhirðingarstaðarins sjálfs (auglýs. 11. gr.) helming þessara gjalda;

c. til Danmerkur gjöldin a. tvöföld.

Þó má senda opnar sendingar með prentuðum blöðum og sýnishornum af varningi, þegar ekkert annað er á þær ritað, en utanáskript, nafn þess er sendir, heimili hans og dagsetning, til annara póststöðva, þegar undir þær er borgaður helmingur áðurnefndra gjalda, þó eigi minna enn 4 sk. (litr. a) og 8 sk. (litr. c).

Ef ritað er á brèfsendingu: „mælt með“, „á hendur falið“ eða „NB“, skal á hana líma 8 sk. frímerki meira en ella.

2. á peningabrèf:

burðareyri eptir vikt, eins og um er getið að ofan nr. 1 a., b. og c, og enn fremur ábyrgðargjald fyrir hvað fyrir sig, 4, 2 og 12 sk. undir hverja 100 rd. eða minna af peningaverði því, er brèfinu fylgir.

3. á tilvísunarbrèf með bögglum:

a. til annara póststöðva í Íslandi 16 sk.
b. til umdæmis brèfhirðingarstaðarins sjálfs. . . . . 8 —
} fyrir hvert pd, er böggull vegur.

c. til Danmerkur, auk brèfburðareyrisins litr. a. 12 sk., aðalburðargjald fyrir hvern böggul, að viðbættum 4 sk. fyrir hvert pd., er böggull vegur.

1872.
31. oktbr.

Partur af pundi reiknast sem heilt pund.

Sè verð tiltekið, skal þaraðauki greiða ábyrgðargjald það, sem um er getið nr. 2.

Fyrir tilvísunarbrèf með böggli er ekkert borgað, en eigi má það vega yfir 3 kv.

4. Þegar sá, er sendir, óskar kvittunar viðtakanda fyrir sendingunni, en það verður að vera ritað á sendinguna eða tilvísunarbrèfið, ber fyrir hana að greiða burðargjald, sem fyrir einfalt brèf.

5. Sè ekki rètt búið um peningabrèf, og sá, er sendir, ekki óskar sjálfur að bæta úr því, borgar hann 3 sk. í peningum, er til falla brèfhirðingarmanni, ef hann getur úr bætt, en ella því pósthúsi, hvert póstur skal ganga.

Úm hversu peningaumslög skal laga og hversu peningar skulu umvafðir, þegar þeir eru lagðir í umslag, skal brèfhirðingarmaður útvega sèr nákvæma upplýsing, og sendi hann frá sèr peningabrèf, sem ekki er í rèttu umslagi, skal hann allskostar skyldur til að svara póstafgreiðslunni nefndum 3 sk. til að bæta úr þessu.

Fyrjr að leggja til lakk, til að forsigla einhverja sendingu, skal sömuleiðis borga 3 sk.

Fyrir hvern bögul, sem ekki fylgir tilvísunarbrèf, eða ekki er merktur eptir reglunum, borgar sá, er sendir, 3 sk. fyrir hvert um sig, þegar hann óskar ekki sjálfur úr að bæta. Bæti brèfhirðingarmaður úr því, til fellur borgunin honum, en annars því pósthúsi, hvert póstur skal ganga.

6. Sendingar með þjónustu-frímerkjum álítast sem óborgaðar, ef ekki er með farið nákvæmlega eptir auglýsing 3. maí 1872.

7. Þessar sendingar má ekki senda, nema alborgaðar: kvittanir fyrir sendingum, ábyrgðarbrèf, sendingar (brèf) til konungs eða ættar hans og til yfirvaldanna, þegar sá, er sendir, ekki hefir ritað á þær: „fyrirskipuð skýrsla“, „heimtað álit“ eða „fyrirskipuð sending“ og nafn sitt undir.

Aðra borgun en þá, sem nefnd er í þessum leiðarvísi, má brèfhirðingarmaður ekki heimta af hlutaðeigendum. 1872. 31. oktbr.

5. grein.

Brèfhirðingarmaður lætur panta hjá sèr þau tímarit (blöð) og tíðindi, sem koma út á Íslandi, heimtar jafnframt og jafnótt borgun fyrir þau, og pantar þau gegnum hlutaðeigandi póstafgreiðslu hjá því pósthúsi, hvaðan auðveldast er að ná þeim (pósthúsinu á þeim stað, sem þau koma út á), og lætur þau úti til áskrifenda. Þegar brèfhirðingarmaður fær reikninga til áskrifenda, skal hann hið fyrsta krefjast borgunar, láta hlutaðeigandi pósthús vita, að hún sè greidd, og svara til hennar. Þegar blöð eru pöntuð á pósthúsinu, skal þá pöntun strax afgreiða. Ef vanta skyldi í meðtekin blöð, skal brèfhirðingarmaður strax með sama pósti tjá það pósthúsinu. Gjöri brèfhirðingarmaður ekki þetta, álítast blöðin hafa verið rètt send.

6. grein.

Öll ábyrgðarbrèf, peningabrèf, böggla og peningaböggla, er senda skal með pósti, skal brèfhirðingarmaður jafnskjótt og hann tekur við, færa inn í meðtökubók þá, sem handa honum verður til þess löggilt.

Strax eptir komu póstsins er brèfum safnað, ásamt öðrum sendingum, þar á meðal þeim, sem á leiðinni eru látin í töskur þá með póstskildi, er póstur hefir meðferðis, og skal þetta ritað á póstlistann (*Kartet*), svo sem hèr segir:

a. almenn brèf, sem fara eiga á næstu póststöðvar, hvert póstur skal ganga. Tölu þessara brèfa skal rita á póstlistann í einu. Burðareyri á þau brèf, sem annaðhvort eru óborguð, eða ekki fullborguð, skal rita á utanáskriptarflöt brèfsins, leggja svo saman og rita samanlagða upphæð ógoldins burðareyris í póstlistann;
b. brèf til útlanda, sem síðar skal gjalda burðareyri af eptir mati pósthússins (3. gr., d.) skal brèfhirðingarmaður rita á póstlistann hvert fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns;

1872. 31. oktbr.

c. peninga- og bögglasendingar skal rita hvað fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns, merki og verði;

d. ábyrgðarbrèf skal einnig rita út af fyrir sig með nafni og heimili meðtökumanns.

Gjöld þau, sem eptir 4. gr. skal greiða póshúsinu, skal færa sèrílagi við hlutaðeigandi sending innan línu.

Kvittanir, blaðapantanir og þesskonar frá brèfhirðingarstaðnum, eins og póst-vísbendingar, skal einnig færa á póstlista.

Þegar búið er að færa allt á póstlistann, undirskrifar brèfhirðingarmaður hann.

Liggi einn eða fleiri brèfkirðingastaðir milli póstafgreiðslu- og brèfhirðingarstaðar, skal semja sèrstaka póstlista yfir það, sem til hvers brèfhirðingarstaðar á að fara.

7. grein.

Þegar póstlistinn er búinn, skal binda öll brèfin saman og fá þau pósti, ásamt póstlistanum, böggla- og peningasendingunum, og eptir að póstur hefur litið eptir að allt sè rètt, skal það látið niður í pósttöskuna. Brèfhirðingarmaður verður, sem mest hann má, að halda sèr heima, þegar von er á pósti, og hið allra fyrsta hjá póstinum að taka við því, sem kemur, og afhenda honum það, sem fara á. Á tímaseðil póstsins skal í hvert skipti ritað, nær hann kemur og fer.

Brèfhirðingarmaður skal ávallt senda póstlista, hvert sem nokkuð er að senda eða ekki.

8. grein.

Komist brèfhirðingarmaður að því, að póstur hafi meðferðis utan tösku brèf, peninga eða böggla, er það skylda hans, að skýra sinni yfirboðnu póstafgreiðslu strax frá því.

Skyldi, mót von, brèfhirðingarmaður eða hans fólk nota póstinn ólöglega, varðar það sekt, eða, ef til vill, afsetningu.

9. grein.

Strax sem póstur er kominn, skal opna pósttöskuna í viðurvist póstsins, og bera saman brèf þau, peninga- og bögglasendingar, sem á póstlistanum standa og saman er bundið eins og

segir í 7. gr. við póstlistann, og telja blöð þau, sem með eru. Sömuleiðis skal opna tösku þá, er póstur ber á sèr, og skal þá afhenda brèf þau, er í henni eru, eða senda þau áfram, eptir umgetnum reglum. Frímerkin á öllum þeim sendingum, sem færðar verða á póstlista til annara brèfhirðingarstaða, skal áður ónýta, annaðhvort með þar til gjörðum stimpli, eða með 2 blekstrikum í kross yfir þau. Á þeim brèfum þar á móti, er ganga skulu til næstu póstafgreiðslu, skal póstafgreiðslumaður ónýta frímerkin. 1872. 31. oktbr.

10. grein.

Öll brèf, blöð, peninga- og bögglasendingar, sem eru 150 rd. virði og lenda eiga í póstumdæmi brèfhirðingarstaðarins, skal senda brèfhirðingamanni til að skila þeim, ef meðtökumenn ekki hafa gjört aðra ráðstöfun.

Þegar sending, er meira verði nemur en 150 rd., liggur hjá póstafgreiðslumanni til afhendingar mót kvittun, skal tilvísunar-brèfið, eða, ef það er ekki til, póst-vísbending frá pósthúsinu senda á brèfhirðingarstaðinn með fyrsta pósti til að afhendast meðtökumanni.

11. grein.

Brèfhirðingarmaður er ekki skyldur til að láta bera meðtökumönnum sendingarnar, en á þó, sem fremst er unnt, fyrir samkomulag við sambúa og nágranna að reyna til að koma þeim til skila hið fyrsta. Þegar tækifæri býðst, á hann að reyna að koma því til leiðar, að nábýlin og næstliggjandi sóknir taki sig saman um upp á sameiginlegan reikning að halda sendimenn til að koma sendingum frá og til brèfhirðingarstaðarins.

Brèfhirðingarmaður skal skýra pósthúsi því, er hann stendur í sambandi við, frá, til hverra bæja, staða o. sv. frv. hann geti komið póstsendingunum.

12. grein.

Fyrir sendingar þær, sem brèfhirðingarmaður skilar meðtökumönnum, skal hann heimta burðargjald það, sem ritað er á brèf eða tilvísunarbrèf í skildingum, og stendur hann pósthúsinu skil

1872. 31. oktbr.

á þessum peningum, nema þegar eins stendur á og sagt er í 14. gr.

Alla póstlista, sem brèfhirðingarstaður meðtekur og hefir meðhöndlað, skal senda með fyrsta pósti til póstafgreiðslunnar á — — — — — — —, og skal í póstlistanum til hennar greina, hvað margir slíkir póstlistar fylgi, og hvað mikill burðareyrir eptir þeim standi í skuld, sem þá verður að gjöra grein fyrir með næsta pósti.

13. grein.

Ábyrgðarbrèf og peninga- og bögglasendingar má brèfhirðingarmaður ekki láta frá sèr nema móti kvittun meðtökumanns sjálfs, eður þess, er hefir í höndum tilhlýðilegt umboð hans. Brèfhirðingarmaður ábyrgist, að undirskriptin á kvittuninni sè rètt. Kvittanirnar, sem brèfhirðingarmaður fær útfylltar frá pósthúsinu jafnhliða sendingunum, skal senda pósthúsinu aptur, þegar afhending hefir átt sèr stað.

14. grein.

Þær póstsendingar, sem brèfhirðingarmaður ekki getur komið til skila, skal hann sem fyrst endursenda pósthúsinu, sem sendi honum þær. Á signetsflöt sendingarinnar eða tilvísunarbrèfsins skal hann rita ástæðuna til þess að hún ekki gat komizt til skila.

15. grein.

Brèfhirðingarmaður verður að sjá fyrir því, að hann ávallt hafi nóg af frímerkjum. Hjá þeirri póstafgreiðslu, sem yfir brèfhirðingarmann er boðin, getur hann móti kvittun fengið frímerki að láni allt að þeirri upphæð, er árslaun hans nema.

16. grein.

Þá upphæð, er brèfhirðingarmaður eptir póstlistanum á að svara, skal hann senda hlutaðeigandi póstafgreiðslu með sama pósti til baka. Burðareyri fyrir þær póstsendingar, sem brèf-

hirðingarmaður ekki getur komið til skila, fráskrifast af póstafgreiðslumanni í póstlistanum, þegar þær verða endursendar. 1872. 31. oktbr.

17. grein.

Brèfhirðingarmaður ábyrgist þau brèf, peninga- og böggla-sendingar, samt blöð, er honum er trúað fyrir. Þetta skal geymt á óhultum stað, og má ekki liggja til sýnis óviðkomandi mönnum, eins og það eigi heldur er leyft, að móttakendur sjálfir leiti upp póstsendingar þær, sem til þeirra eru. Það er bannað brèfhirðingarmanni, að gefa nokkrum óviðkomandi manni vitneskju um, frá hverjum eða til hvers sendingar ganga í gegnum brèfhirðingarstaðinn. Lyklar og eyðublöð, sem brèfhirðingarmanni verða fengin, mega eigi koma í óviðkomandi manna hendur.

18. grein.

Frá því pósthúsi, er brèfhirðingarstaður er lagður undir, meðtekur brèfhirðingarmaður:

a. móttöku- og kvittunarbók;
b. metaskálar með lóðum á danska verzlunarvog frá 5 ort til 1 pd.;
c. eitt exemplar af tilsk. 26. febr. 1872 með þar til heyrandi auglýsingu af 3. maí s. á., og af auglýsingu 26. sept. s. á., er hefir inni að halda ákvarðanir um sambandið milli hinna almennu dönsku og hinna sèrstaklegu íslenzku póstmála innbyrðis. Þessar reglugjörðir skulu liggja almenningi til sýnis, og óskast að brèfhirðingarmaður kynni sèr þær smátt og smátt svo sem unnt er, svo að þær geti verið honum til ítarlegri vegleiðslu.

Nefnd áhöld skal hann ábyrgjast pósthúsinu, og skal þeim skilað aptur ásamt samninginum, þegar brèfhirðingarmaður fer frá starfi sínu.

Enn fremur sendast brèfhirðingarmanni nauðsynlegar byrgðir af eyðublöðum undir póstlista, og viðurkenningar fyrir póstsendingar, er hann tekur við, og skal hann beiðast nýrra eyðublaða hjá póstafgreiðslunni þegar þau þrýtur.

1872.
31. oktbr.

19. grein.

Brèfhirðingarmaður er ekki skyldur til að láta pósti gistingu, góðgjörðir eða heygjöf handa hestum hans í tè, nema fyrir sanngjarna borgun.

Samkvæmt tilskipun um póstmál á Íslandi 26. febr. 1872. 17. gr. og umboði lögstjórnarinnar af 14. aug. þ. á.

Íslands stiptamt, Reykjavík, 31. oktbr. 1872.

Hilmar Finsen.

---

100. Leiðarvísir fyrir póstafgreiðendur[1]

(á Íslenzku eingöngu).

1. grein.

Póstmeistarinn í Reykjavík er næsti yfirboðari póstafgreiðslunnar, og hefir eptirlit með því, að hún uppfylli þær skyldur, sem á henni hvíla eptir auglýs. 3. maí 1872, og lætur hana vita af öllum þeim breytingum, sem verða kunna á póstgjaldaskránum, póstgöngunum o. s. frv., og gefur henni allar aðrar nauðsynlegar upplýsingar og vegleiðslu. Póstafgreiðandi er skyldur nær sem heimtað verður, að fram selja bækur sínar o. s. frv. póstmeistara til eptirlits.

Brèf póstafgreiðanda til yfirstjórnar póstmálanna skal senda í gegnum póstskrifstofuna í Reykjavík, er leiðbeinir þeim með skýringum sínum.

Verði póstafgreiðanda eitthvað á í póstafgreiðslunni til annara pósthúsa, skulu þau láta hann vita af því beinlínis.

Um ferðaleyfi fyrir póstafgreiðanda vísast til auglýsingar 3. maí 1872, 3. gr.

---

[1]) Í augl. 3. maí f. á. er haft „póstafgreiðslumenn“.